

Értékelés:

Minden „a” válasz: 1 pont

Minden „b” válasz: 2 pont

Minden „c” válasz: 3 pont

0-10 pont: Ön rohanosan fejlődőképes, úgyhogy egyből le is tegezlek. Terád még nagy dolgok várnak, amit kis gyakorlással és spontán el tudsz rontani. Az elmúlt hét alatt a hiányaidat kielégítetted némiképpen, bár még a tökéletességet nem érted el. Persze nem kell semmit elsietni.

11-20 pont: Az ön fejlődőképességét legjobban a távgyaloglóhoz lehetne hasonlítani. Szép, szép, de nem lehetne másképpen? Mondjuk futva. Na persze, mire a lábait a nyakába kapkodja, eltelik az a 2 hét.

21-30 pont: Inkább ne olvassa el ezt az értékelést. Tegye le szépen az újságot, vagy csinálja meg még egyszer a tesztet. Na jó. Ha ragaszkodik hozzá: a csiga halad így ennyi idő alatt, ha kicserélik belőle mind az 5 sebességet. De mindenen lehet segíteni!

A P R Ó H I R D E T É S

Eltűnt Kovács Lóri sárga-fekete Corvina golyóstolla. Aki megtalálja, jutalomban részesül. A jutalom egy puszi a toll gazdájától.

Tévutakon jár Kiss Anita fröcskölt DUE-pólója. Aki találkozna vele, mondja meg neki, hogy Anita sír utána.

Csomós Éva keresi 90 perces SUPRA márkájú kazettáját, melyen a P.U.F. „Ha jön az álom...” című anyaga található.

Zöld PAX tollát és fekete ROTRING ceruzáját keresi Romhányi Anikó. Szemtanúk szerint utoljára Lotters Krisztián ágyában látták őket.

Megszöktették Szappanos Krisztinától PHILIPS márkájú magnóját, és júliusi Ifjúsági Magazinját. Kéri a csábítót, vezesse haza őket.

Lába kelt Pap Bernadette bordó PAX tollának. Különös ismertetőjele: le van törve belőle egy darab gazdája jóvoltából. Bernó szintén le van törve.

Nöstényvadító spray-vel rendelkező fiúkat keresek saját szükségletekre. Jelige: kanos illat.

ÁR-LAP, a Diákújságírók Országos Egyesülete XI. országos rádiós és újságíró szaktáborának kiadványa

az ÁR-ADÓ lapja. Lakitelek

1992. június 16.

csütörtök

**A tartalomból:
Én vagyok a Mikulás...
Merre van a kiút?
Valóság volt
Mindekit nagyon szerettek
Naiv kisgyerek volt**

Katasztrófa a Holt-Tiszán

A SubiDUE Stúdió déli krónikától életre kelt tagjai kihasználva a verőfényes délutánt, fogták magukat, és eleveztek a műsorkészítés vizeiről. Azonban nem jutottak messze, mert Bernó hajója hamarosan zátonyra futott (Ácsos navigált), és mindaddig egyhelyben forgolódott tengelye körül, amíg Rékáék hajója oda nem ért: A MEGMENTŐK! Miközben a két csónakot kezdték benőni a békalencsék, egyre erősödött a vihar szele. Hatalmas erőfeszítések, lapátcsapkodások, sikolyok. Mozdulatlan csónakok. Végül sikerült megválni az utasok élete részévé vált víz alatti fatörzscsonkoktól, és a strandtól száz méterre elhajózó társaság egy óra leforgása alatt vissza is ért a kölcsönzőbe.

(ismeretlen hírforrás megerősített híre)

Tartalom:

Hírek.....	2.old.
Éltévedt Mikulás.....	3.old.
Illdikó, gazdasági ügyeink örangyala.....	4.old.
Sátorozni jó.....	5.old.
Versek.....	6-7.old.
Fotoalbum.....	8-9.old.
Áradó pesszimizmus....	10-11.old.
Állati dolgok.....	12-13.old.
Teszt.....	14.old.
Sport.....	15.old.
Apróságok.....	16.old.

A Diákújságírók Országos Egyesülete XI.
rádiós és újságíró szaktáborának kiadványa
Lakitelek, 1992. július 16.

Felelős szerkesztők:

Krizsán Sarolta

Nagy Gábor

Szerkesztő:

Bencze Diána

Készítették:

Bardi Emilia

Barok Tamás

Bartha Eszter

Győry Judit

Heiling Zsolt

Jakab Kriszta

Lotters Krisztián

Németh László

Pap Bernadette

Parti Szilvia

Rónyai Rita

Szalmás Gábor

Varga Krisztina

Varga Vanda

Technikai munkatárs: Czinszky Gábor

Grafika:

Sára Éva

Műszaki szerkesztő: Texoft Kft.

A DUE címe: 1148 Budapest, Őrs vezér tér
11. fszt. 1.

Telefon (üzenet), fax: 164-7977

A bajnokcsapat bukása

Lakitelek Úthengers-Szürkebarátok:

5 - 0

Lakitelek, DUE tábor kb. 20 néző. *Vezette:* a lelkiismeret.

A meccs elején a Lakitelek Úthengers kivételével mindenki biztosra vette, hogy a mérkőzés csakis a Szürkebarátok győzelmével érhet véget. A küzdelem ennek ellenére meglepetést okozott. A Szürkebarátok görcsösen, enerváltan játszottak. Az Úthengers focistái az amatőr játékot képviselő csupaszív taktikát alkalmazták. Már az első félidőben megmutatkozott a két csapat közötti különbség. Az Úthengers játékosai eredményesen használták ki helyzeteiket. Hatalmas kapáslövésekkel és bikákkal bombázták a Szürkebarátok kapuját. A ellenfélen mintha átok ült volna mivel Váry, aki mérkőzésről-mérkőzésre főszereplője volt az összecsapásoknak, most egyetlen gólt sem tudott rúgni. Báthory is fáradtabban morgott a labdára, Tomszer pedig kifejezetten gyengén védett.

Az Úthengers játékosai briliroztak a pályán. Különösen kiemelkedő teljesítményt nyújtott Tarcali (valószínűleg Nagy Réka szerencsepuszijának köszönhetően), valamint Réti. A Szürkebarátok óriási csalódást okoztak a közönségnek. Sokan megkérdőjelezték, hogy megnyerik-e az idej tábort focihajócsapatot.

-e.m.i.-

Lakitelek Úthengers:

Wintermantel (6),

Báldy (7),

Kovács (5),

Szabó (5),

Tarcali (9),

Réti (9),

Tóth (8),

Kovács (5)

Szürkebarátok:

Tomszer (5),

Laczó (6),

Váry (7),

Báthory (5),

Czinszky (6)

Gólszerzők:

Réti (2),

Tarcali (2),

Báldy (1)

Fejlődőképes vagy?

1. Mit vesztettél el?

- a; Identitástudatomat
- b; Életkedvemet
- c; Étvágyamat

2. Mire támaszkodtál az elmúlt 1 1/2 hét alatt?

- a; Söntéspultra
- b; Géza tanácsaira
- c; Barátomra/barátnómra

3. Milyen problémáid vannak?

- a; Anyagi
- b; Nemi
- c; Személyzeti

4. Szoktál itt unatkozni?

- a; Miért ne?
- b; Leköt a munka /és más is.../
- c; Csak pontosan és szépen, ahogy a csiga megy a stégen

5. Hogyan kerültél a táborba?

- a; Jobb híján
- b; Hoztak
- c; A balsors...

6. Mibe/kibe kötél bele a legszívesebben?

- a; Báthory Gáborba
- b; Gipszbe
- c; Ebbe az újságba

7. Miért csinálod meg ezt a tesztet?

- a; Hogy bele tudjak kötni a műsorértékeléskor
- b; Unatkozom
- c; Kíváncsi vagyok a fejlődőképességemre

8. Mit vezetnél a legszívesebben?

- a; Tábor
- b; RÉM-t
- c; Áramot

9. Mit kaptál a táborból?

- a; „Némi” betegséget
- b; Hülyét
- c; A magamét

10. Mit teszel, hogy jövőre újra eljöhesz?

- a; Azt nem...
- b; Semmit
- c; Amit még magam is megbánok!

Eltévedt Mikulás

A Mikulás ritkán szokott júliusban érkezni, de úgy látszik, elnézte a naptárát. Az évek kicsit megviselték szegényt, ezért fel sem tűnt neki, hogy nincs vele a szánkója, a krampuszokról pedig azt hitte, hogy sztrájkolnak. Ment, mendegélt, míg egyszer Lakitelek határához ért. Itt azonban meglepő dolog történt. Két tarka bermuda gatyás fiatal ugrott eléje: „devalósinak tetszik lenni, ugye?” „Tetszett már hallani a DUE nyári táboráról?” „Mi a véleménye a diákrádiósok és diákújságírók tevékenységéről?” „Te hülye, először a nevért kell megkérdeznii!” „Hogy hívják a bácsit?” A Mikulás hálásan fogadta a kisegítő kérdést: „Én vagyok a Mikulás. Van zsákomban minden jó. Piros alma, mogyoró. A reklámot hagyjuk, intették le fölényesen. Azért megmondhatja, mi a véleménye a DUE nyári táboráról. „Hull a pelyhes fehér hó” - próbálkozott megint a Mikulás. „Az időjárás jelentést nem mi írjuk. Hopp, ott jön egy jó riportalany.” És a fiatalok tovább robogtak. A Mikulással pedig szembejött három lány, akik szemlátomást nagy gondban voltak. „Ilyen hülyeséget! Honnan a csudából szedjünk most még két hírt? Nem érkezett valaki a táborba? A Mikulás elhatározta, hogy itt az idő, hogy akcióba lépjen. „De - mondta széles mosollyal - megérkezett a Mikulás.” „A Mikulás? Óriási! Mikor? Miért? Hogyan? Kivel? A Mikulás egy kicsit megdöbben. Sajnos nem volt nagyon gyors felfogása. Aztán nemes egyszerűséggel ennyit mondott: „Most!” „Írjad, írjad! 1992 július 13-án a lakiteleki táborba megérkezett a Mikulás. „Hülye! A Mikulással kell kezdeni!” „Várjatok, ezt be lehetne rakni a déli krónikába is!” És a mikulást már karon is ragadták, és becipelték a táborba. A következő fél óra után szegénynek

annyira zúgott a feje, hogy még a népszerűségnek sem tudott örülni. „Mikor csókolózott először?” „Mi a véleménye a lakiteleki strandolási lehetőségekről?” „Szeret kukkolni?” „Kinek drukkol, a Szürkebarátoknak, vagy a Lórúgásos Pogácsáknak?” A Mikulás a nap végeztével fáradtan, de elégedetten dőlt hátra. Kétség kívül ez volt élete legnehezebb napja. Úgy érezte, ragyogó teljesítményt nyújtott. „Azt hiszem, én mindig csúcsformában vagyok.” -gondolkozott fennhangon a jó öreg. Egy régi táborlakó szánakozva nézett rá. „Későre jár. Nem tetszik haza menni?” „Az esti értékelést még megvárom”- mondta kezeit dörzsölve a Mikulás. Azóta nem volt ilyen izgatott, mióta először járt a kenguruk szigetén. Ám az értékelés első negyedórája alatt szó sem esett róla! Mindenféle butaságokról beszélgettek: a hírek szerkezetéről, arról, hogyan hangsúlyozott a műsorvezető, és még csak meg sem említették a vele készült fantasztikus interjút. Most...most végre felemelte egy fiú a kezét... róla fog beszélni... biztosan róla. Szóllítsák már fel... na végre! „Szerintem a Mikulással készített interjú elég unalmas volt. Sokkal jobban meg kellett volna vágni. Nem tudom, kit érdekel itt például, hogy a Mikulás a Szürkebarátoknak, vagy a Lórúgásos Pogácsáknak drukkol e.” A régi táborlakó ijedten látta, mennyire megváltozott a Mikulás arcszíne. Úgy gondolta, jobb lesz megkímélni szegényt a további megrázkodtatásoktól. Sikeredt valahogy feltárogatnia és kimenekítenie őt a hátsó kijáraton. Éppen időben, mert Báthory Gábor kért szót, hogy elmondja véleményét az aznapi műsorról.

(Bartha Eszter)

ILDIKÓ

GAZDASÁGI ÜGYEINK ÓRANGYALA

Táborunkban két Ildikó is őrködik a gazdasági ügyek felett. Egyiküket, Szentiványi Ildikót kérdeztem munkájáról, életéről:

- Hogyan kerültél a DUÉ-hoz?

- Miskolcon az Országos Diák Uniónál dolgoztam, mint irodavezető. Ott ismerkedtem meg Szayly Józseffel, és egyfajta munkakapcsolat alakult ki közöttünk. Aztán megalakult a Reggeli Csúcs Alapítvány, s én átmentem oda dolgozni; az Alapítvány titkára lettem. Az Alapítvány ez év január 6-án megszűnt. Ekkor vállaltam el a DUÉ-ben a gazdasági ügyintézői munkakört, ami most már ennél sokkal szélesebb keretek között mozog. Szeptembertől a gazdasági ügy-intézés mellett, a kazettaküldő-szolgálat megszervezése és kéz-bentartása is az én feladatomból lesz.

- Főállásban dolgozol a DUÉ-nél?

- Nem, most még egyéni vállalkozóként dolgozom. Később azonban a DUE titkársága lesz a főmunkahelyem.

- Hogyan kerültél ide a táborba?

- Tavaly már ellátogattam a táborba, de csak két héttel erejéig. Már akkor próbálkoztunk egy büfével, de ez nem igazán sikerült. Az idei táborban Lázár Ildikóval ketten intézzük a gazdasági ügyeket, és vezetjük a büfét.

- Hogy érzed magad a táborban?

- Tavaly kevés időt töltöttem veletek, s nem tudtam igazán bekapcsolódni az itt folyó munkába. Idén ez teljesen másképp történt; jól érzem magam.

- Mi a véleményed a táborlakókról?

- Körülbelül 40%-ukat már korábbról ismerem. Mindenkit nagyon szeretek, s remélem, sok baráttra találok a tábor végéig.

Varga Vanda

Riadó!

Kérem szépen, én nem értem, mi történik itt körülöttem. Egy nap fehér köpenyes emberek jöttek értem, szeliden és udvariasan felszólítottak, hogy menjek velük. Lekísértek egy szép fehér autóhoz és elvittek egy szép nagy épületbe. Azóta is itt vagyok. Nagyon előzékenyek velem, még az ételt is felvágják helyettem, és délelőttként egy nagyon okos ember szokott velem beszélgetni, akit főorvos úrnak szólítanak. Mondom, nagyon okos ember, de kicsit gyöngö a memóriája, vagyis mindig ugyanazt kérdezi tőlem és én mindig ugyanazt válaszolom neki. De úgy látszik, eddig még nem értette meg.

Kérem, az úgy volt, hogy közeledett a nyár és egyre több lett a szúnyog. Azt hiszem, a szúnyogkérdés megoldása régóta izgatja az emberek fantáziáját, de tökéletes megoldást ezidáig nem sikerült találni. A legegyszerűbb módszerrel kezdeném: az agyoncsapással, csak hogy ezzel - tekintettel eszközeink hiányos voltára - csak korlátozott mértékben írhatjuk a szúnyogokat. Esetleg biológiai beavatkozással lehetne több kezlet növeszteni vagy ragadós nyelvet, amivel elkaphatjuk a pimaszokat - de hát hogy nézne az ki, tejszínhabos fagyalt evése közben szúnyogok után kapkodni a nyelvünkkel? A háló egészen jó ötletnek tűnik, de azért vannak

hátulütői. Először is, bár egyre haladunk a tökéletesedés felé, hibátlan hálót még nem sikerült kifejleszteni. Másodszor pedig olyan kellene, amit mindig mindenhol magunkkal tudnánk vinni, ami úgyszólván egészen hozzánk nőtt, esetleg nyár végén le lehetne vedleni. Azonban egyelőre orvostudományunk nincs még a megfelelő stádiumban e terv kivitelezéséhez.

Modern korunk vívmányai a szúnyogirtószerek: idővel ezen is sikerült kifogniuk, ugyanis hozzászoktak és általános immunitás alakult ki körükben. Számtalan álmatlan éjszaka után megtaláltam a gyökeres megoldást arra, hogyan szabaduljunk meg egyszer és mindenkorra a szúnyogoktól. Tervezetemet be is nyújtottam az illetékes szerveknek. Egy emberirtószert forgalmazását javasoltam, melyet éppúgy lehetne terjeszteni, mint a szúnyogirtószereket, helikopterrel. Felvetődik a kérdés, mi legyen a gépekben ülőkkel. Erre a célra kamikázékat kellene alkalmazni, akik feladatuk elvégzése után ejtőernyő nélkül kiugranának.

A főorvos úrnak komoly kételyei vannak a terv sikerével kapcsolatban. Szerinte az emberek - még a végső cél elérése előtt - hozzászoknának és immunisak lennének rá!

A FARKAS

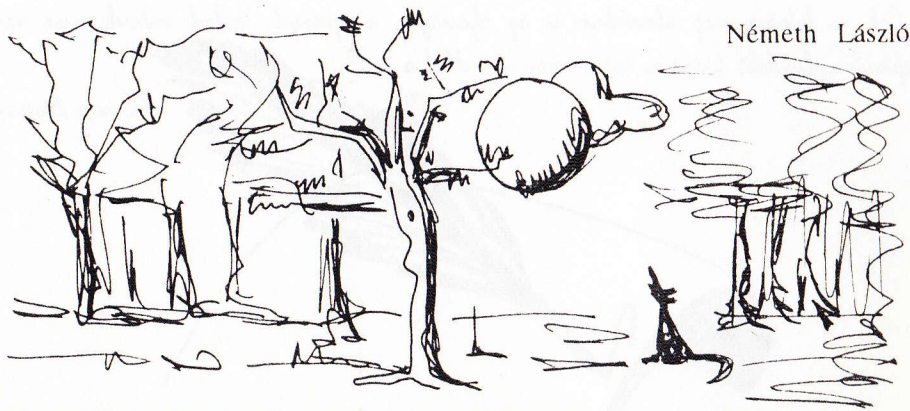
Éjjel volt. A fekete égbolton hidegen ragyogtak a csillagok. Süket, mély csönd ülte meg a tájat. Hirtelen valami megmozdult. Zöld lánggal égő szemei végigsöpörték az alvó fákat, bokrokat. Majd lassan, de határozottan elindult egy kis domb felé. Leült. Orrát a teliholdnak szegezte, s fájdalmas, panaszos üvöltésbe kezdett. Farkas volt...

A farkas néhány száz évvel ezelőtt még az emberiség ellenségének számított. Szerencsétlen állatot tüzzel-vassal irtották, olyannyira, hogy mára alig maradt pár példány Európában.

Vajon mi okozhatta az ellentétet ember és farkas között? A farkas részéről semmi. Félt az embertől, s csak nagyon ritkán meri megtámadni. Viszont nagyon szereti a holdat „ugatni”, főleg holdtölte idején. Az emberek ezt nem értették, s a farkast kikiáltották a Sátán földi helytartójának, „aki” éjszaka békésen alvó lelkeket támad meg, és kíméletlenül szétmarcangolja őket. Az egyszerű négylábú állatból egy rémet kreált a beteges emberi fantázia.

Szerencsére, ez régen történt. Azóta sok minden megváltozott, azonban mégis előfordulhat, hogy egyszer valami apró-cseprő ügy újból felszínre hozza a régi gyűlölködést. Vigyázzunk a farkasokra, és minden élőlényre! Szükség van rájuk! S ha valaki sötét éjjeleken felnéz a teliholdra, jusson néha eszébe az a pár, még élő farkas, „akik” az eget imádják.

EMBER! Ők nem akarnak téged bántani...

Németh László

Sátorozni jó!

Sátorozni jó?

A fegyelemről, illetve annak lazulásáról már sokat panaszkodtak a táborvezetőségi tagok. A táborunkban uralkodó higiéniai viszonyokkal kapcsolatban már sokan mondták el véleményüket, s emellett felmerült még egy érdekes probléma: ki hol alszik, illetve nem alszik? Ennek próbáltunk részletesebben utánajárni.

Tomszer Miki: - Szólt nekem egy táborlakó, hogy szeretne kint aludni a sátorban. Ennek semmi akadályát nem láttam, hiszen nagyon hangulatos ott aludni. Azonban, ha egy sátorban tizen alszanak, illetve ennyien költöznek össze, akkor ott nem fognak aludni, mert ez a kellemes közeg hajnalig tartó ébrenlétre, beszélgetésre készíti a fiatalságot. Ez önmagában nem lenne baj, viszont azok, akik egész éjjel beszélgetnek, másnap képtelenek odafigyelni az előadásokra.

Balázs Géza: - A lényeg az, hogy tartsuk tiszteletben egymást! A táborban mindenki azt csinál, amit akar, ezzel azonban nem kellene visszaélni. Azt hiszem, mindenki számára elfogadható, s könnyűszerrel betartható normákat találtunk ki.

Báthory Gábor: - Habár ez az első pillantásra romantikusnak tűnik, né aludjatok össze-vissza, sátrakban, szivacsokon, a szabad ég alatt, mert az eredmény egy nagyon csúnya felfázás lehet. Emellett, ha nem tudjuk, hol vagytok, nehezen találunk meg benneteket.

Serfőző Zsolt: - Nem a sátor-kérdés a fontos, hanem az, hogy ha felvetődik egy probléma, ne egy egyszerű kijelentéssel vagy tiltással intézzük el, hanem beszéljük meg egymás között érvekkel és gondolatokkal. Ez különösen akkor fontos, ha elvileg mi is a táborvezetőséghez tartozunk.

A vezetőség mellett a táborlakók véleményére is kíváncsiak voltunk. A többség kérésére nevek nem szerepelnek a vélemények mellett.

-Tábori fegyelem? Az meg mi?

-Ha a táborvezetőség nem engedi, hogy kint aludjunk a sátrakban, akkor nem szabad kint aludni.

-Minket nem érint a kérdés.

-Már az elején be kellett volna küldeni őket a hálóba.

-Ameddig egy táborvezetőségi tag sem mondta el erről a véleményét, én is lázadoztam, miért nem alhatunk a sátrakban. Miután meghallgattam Báthory Gábort, úgy éreztem, igaz van.

-A kintalvásban az volt a jó, hogy a sátrakban kiabáltak, és nem a hálókbán.

-Igazat adok Báthory Gábornak, Zsoltnak is, hogy kiállt a csoportja mellett, és azoknak is, akik szeretnek a friss levegőn aludni.

-Ha csak aludtak, nem érdemes feszegetni a dolgot.

-Az a csapat nagyon kivonja magát a hiányzó tábori közösségből. Szuper dolgokat csinálnak együtt, de nem kellene ennyire elkülönülniük. Talán szükség lenne egy közös tábori szeánszra...

Bartha Eszter

Rónyai Rita:

Álmok

Hang, szó, gesztus.
Csend zúdul fülembé,
olyan, mint egy
szikláról ömlő elátkozott zuhatag.
A vízcseppjei szétesnek
egy kiélezett szilánkon,
ugyanúgy, ahogy én is szétesek
ha sikoltozó vonalak emlékeztetnek a múltra.
Elmosódott álmok során
vonszolom magam
egyik képből a másikba.
Kikristályosodnak a mozdulatok,
melyeket izmaim és csontjaim
valaha véghezvittek.

Könnyek és fák

Gyöngyöző fákról hullanak könnyek
a tengerben úszó avarra.

A lélek lágy ízű vízben lebeg,
sós csíkot vonszolva maga után.

Majd meggebed!

Fák ágain csüngenek - mint
megannyi
apró, éles tű - a reggeli könnyek,

olyanok mint a zúzvara
megkövült maradványai.

Le akarnak esni!

Porlepte asztalon elmosódott
ujjnyomok,
ujjak, melyek a hó sálya alatt
besüllyedt tetőn matatnak,

később egy poháron egyezkednek a
bőr redői.

Mind mást szeretne!

A fűszálak meghajolnak sírás után,
csak egyikük tör a kormos, szürke,
felhőkkel takart ég felé,

ott sejtí a napfényt, a kis féreg.

Mióta törtet!

Szoborrá merevedett fák karjain
táncperdült az élet,

a zsinagógában elalvó száraz könnyek
burokba csomagolt álmokat
hurcolnak.

Hátuk egészen görnyedt!

Az álmatag primadonnák
kérdéssé teszik a jövőt,

amint könnyekben úszva
baktatnak a fa teteje felé.

Mennyire más!

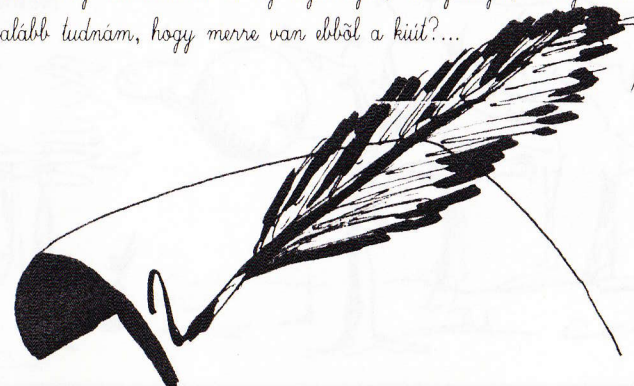
Egy pesszimista naplójából
/Bécs/

...Csak ülök a tovarohanó vonalban, céltalanul utazom. Egyedül vagyok, mégis van utitársam: a gyűlölet. A magányosság tudata az elmém minden részébe bele-beharagot. A vonat száguldó sebességgel rohan a végtelenbe. Leginkább az élethez tudnám hasonlítani ezt a véges-végtelen rohanást. Rohan, tombol, valahol csak nyugodtan pöfökel, néhol akaratlanul is belevisít a csendes éjszakába.

Nincsenek érzelmeim már... Az emberek bánei kioltották bennem az érzelmem minden halvány árnyalatát. Szeretnék végre megpihenni. Szeretném, ha kopogtatna szuette ajtómon a fekete csuhás, és ráncos kézzel nyitna kezem felé. Rokedat, vijjogó hangján csak ennyit kell mondania: . Dyeré! . Átszellemülten nyújtaniam két kezem, ő csak megragadná, és vinne a semmibe egyre bijebb és lejjebb. Mikor az örvény végét ér, megállnék, és egy szünetből szótól kacagnék. A Halál megkérdezné: .Miért nevelsz?.Csak nevelnék, nevelnék...és örökké nevelnék. Nevelnék, mert itt a földi világon csak a könny, a bánat jutott nekem. Lenni boldog akarok lenni! Nem látni az emberi gyarlóságot, nem hallani az Istennek szóló hamis prédikációt, amit még az álszent papok sem tudnak, sőt, nem is akarnak betartani. Elitélem őket!!! Utálatos fényűzés, a jó megtűtása...hát ez az ő feladatuk?! Fényes pohárból inni a nektárt, míg más alulfárókban könnyörög levágott lábbal, megcsorított testtel pár fillerért. Hát ez mind az ő érdemük? Hirdetik a szebb, boldogabb életet, közben ők a felforgatói mindennek!

Csak ne látnám még álmomban is az alfasságot, a szennyet, mellyel emberek szíve van befekettve. Legalább tudnám, hogy merre van ebből a kiút?...

/Bence Diána/

Örökre vége?

Jóleső borzongás fut végig rajtam, ahogy a napsugár megcirógatja arcomat, és a melegség előnti testem minden kis zeg-zugát. Egyedül a lelkem marad jéghideg. Ha valaki beelátna gondolataimba, most megtalálná benne a pesszimizmus összes fajtáját. Igen, ilyen az élet: egy gyorsan mozgó, rohanó áradat, ami magával sodorja az ifjúság minden parányi gondolatát. Múlik az idő. Az életünk csak egy perc a világegyetemhez képest. Ugyanúgy fejezetekre oszthatjuk, mint egy regényt.

Figyelj rám, kedves! El kell mondanom, amit érzek. Meghallgatsz? Tudom, hogy az érzéseid megegyeznek az enyéimmel. Egymásra gondolunk és a rohanó időre. Maholnap már ki tudja, hol leszünk? Elválunk. Muszáj, hisz ez az élet rendje! Pár nap, és véget ér a boldogság. Jó volt itt veled. Kérlek, gondolj rám nagyon erősen. Akkor nem kell majd telefondrót, a láthatatlan antennák kapcsolnak a megérzés hullámhosszain. Ugye neked is fáj, hogy... örökre vége? Kellenek a kegyes hazugságok, hogy: „Majd találkozunk.” A valóságban pedig érezzük, tudjuk nagyon jól, hogy soha többé nem találkozhatunk. Az életünk rettenetesen rövid. Mintha csak kölcsön kaptuk volna ezt a pár napot, pár percnyi boldogságot, és most hirtelen visszaveszik. Miért?...

Véletlen volt a találkozásunk, véletlen az életünk is. El kell menni! Minden nyár véget ér... minden szerelem is. Pár év múlva a múlt ködéből bukkan fel emléked, és az évek távlatából másnak foglak látni.

Majd ülök otthon csendes magányomban, nézem a rólad készült fényképet. Nézem mosolyodat - és emlékezem. Emlékezem a boldogságra, amit elvesztettem. Csak ez maradt rólad. Egy fénykép... De ez legalább a valóságot idézi fel. Mert ez a két hét itt veled valóság volt!

/Bencze Diána/

A változás szele

Amikor megismertem, még egy naív kisgyerek volt. Nem vette észre a körülötte lévő zsarnokságot és embertelenséget. Mindenben csak a szépet és a jót látta. Szerettem benne az életerőt és az örökös jókedvet.

Mára az élet megtanította, hogyan kell embertelenül és kétszínűen élni. Olyan kőkemény” felnőtt lett akit régen megvetett. Miért nem marad meg ő kisleány, örök kisleány? Ilyenekké válunk ha felnövünk?

/Kiss Anita/

Szalmás Gábor:

Elhagytál...

Eljárok én a templomba imádkozni,
segítsen az Isten,
mert mióta elmentél az életemből,
sírni sincsen kedvem.

Kerülöm az embereket,
fáj, ha boldogságot látok
bolyongok az éjszakában,
de megnyugvást nem találok.

Hazug volt a szerelmed,
elraboltad boldogságom.
Te voltál az oltárképem,
Te voltál az imádságom.

Hogyha egyszer rájössz arra,
Téged is csalnak az álmok,
akkor gyere vissza hozzám
s könnyes szemmel megbocsátok.

Haragszik, mert megbántottam.
S most arra kérem,
bocsásson meg nékem.
Küldj egy levelet utoljára,
pár sort írdál búcsúzóul.
Szeretted úgy, mint én téged?
Esküdtél-e másnak hűséget?

S ha másnak esküsz örök hűséget,
akkor a szívem megszakad érted.
Mikor fejed lehajtod vállára,
az lesz élted legfájdóbb órája.

Miért is szeretlek én Téged,
Amikor Te ezt nem is érzed?
Miért kerget feléd az életem?
Ki mondja meg ezt énnekem?

Holdvilágos éjszakán
az álom elkerüli szememet,
Teutánad vágyakozva
suttogom a nevedet.